EMIR ŠKANDRO

KOLAŽI

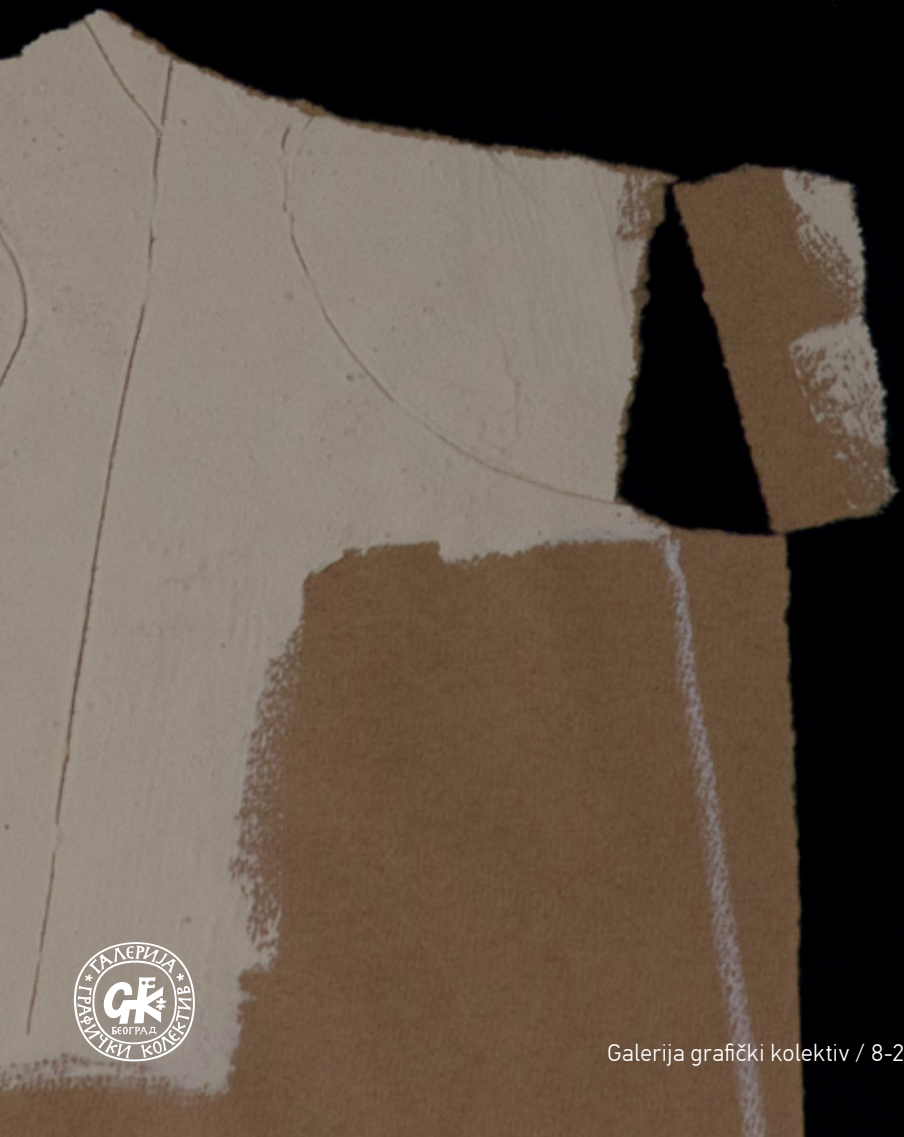

Galerija grafički kolektiv / 8-20. aprila 2013.

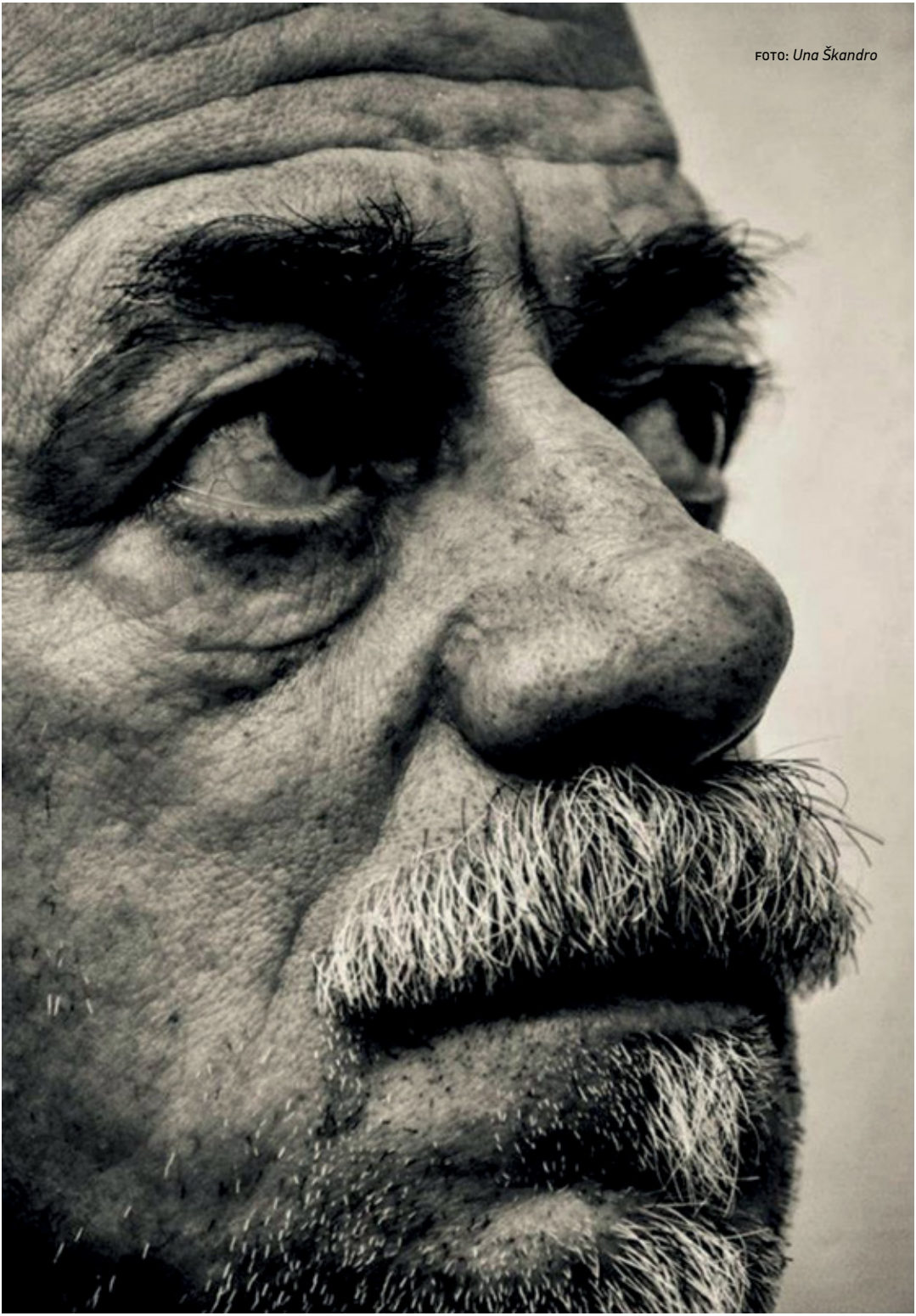

FOTO: *Una Škandro*

BIOGRAFIJA

Rođen u Beogradu 12.12.1957. godine. Završio Fakultet likovnih umetnosti, grafički odsek 1989. godine u klasi profesora Miodraga Rogića. Post-diplomske studije na istom odseku završio 1991. godine u klasi profesora Biljane Vuković. Član ULUS - a od 1990. godinie. Živi i radi u Beogradu. Do sada izlagao na mnogim grupnim izložbama u zemlji i inostranstvu.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1991. Beograd, Galerija "Grafički kolektiv"
1992. Njujork, SAD, Galerija Jugoslovenskog kulturno Informativnog centra
1992. Beograd, Kulturni centar Beograd, Galerija "Paleta"
2001. Beograd, Galerija "Grafički kolektiv"
2006. Beograd, NU Božidar Adžija, Galerija "Božidarac"
2010. Beograd, Galerija "Suluj"

NAGRADE

1990. nagrada FLU iz fonda "Đorđe Andrejević - Kun"

3KANDAG 2011

SCANDRO 2

SKANDRO 20

EHNATON ISPISUJE POEMU MISTIČNOG OBRAĆANJA SUNCU *

> Znaci koje ostavljamo iza sebe neće izbeći sudbinu svega što je ljudsko: prolaznost i zaborav. Možda će ostati uopšte nezapaženi? Možda ih niko neće razumeti? Pa ipak, oni su potrebni, kao što je prirodno i potrebno da se mi ljudi jedan drugom saopštavamo i otkrivamo. Ako nas, ti kratki i nejasni znaci i ne spasu od lutanja i iskušenja, oni nam mogu olakšati lutanja i iskušenja i pomoći nam bar time što će nas uveriti da ni u čemu što namse dešava nismo sami, ni prvi ni jedini.
>
> *Ivo Andrić, Znakovi pored puta*

Upečatljivo slikovno pismo Emira Škandro, strpljivo ispisivano tokom čitave 2011. godine, oblikovano je kolažiranjem na papirnoj podlozi, uz dodatke crteža i ponešto poteza četkom i akrilom. Njegova sugestivna likovnost odaje istančanu promišljenost, zrelu emotivnost i visoko umeće maštovitog stvaraoca. Ukazuje na iskustveno sigurnog likovnog znalca, čija se sublimna metoda može pripisati naučniku sklonom meditacijama, ili sistematičnosti sklonom pesniku, svakako osobi, koja je u stanju da stvori lični hijeroglifični znakovni sistem. Autentičan u svojoj blagoj oporosti, i vazda nepogrešivo prepoznatljiv na likovnoj sceni. Duh umetnika koji zna šta hoće, te sledeći svoju bogatu intuiciju, može da izabira uvek drugačije polje, sredstva i motive – grafiku, crtež, akvarel, temperu, ulje ili akril, kombinovane tehnike ili kolaž – ali, uvek ima šta da kaže. Može neprekidno da iznenađuje novim dramsko-poetskim sižeom, ispisujući svoje mnogobrojne omaže skrajnutim, intimnim, a važnim životnim faktima, ili omaže velikim umetničkim

uticajima i nadahnućima – no, ono što ostaje nepobitno, nedvosmisleno, ali i podjednako neuhvatljivo, to su njegov jedinstveni likovni jezik i pogled na život i svet. To je Emir.

Tamno doba dana je njegovo vreme, kada se prepušta tišini i neometan, strpljivo oblikuje svoje kontemplativno poetske, jedinstvene zapise. Teški za gonetanje, vape za Šampolionovim vaskrsenjem. Odbacujući malodušnost, odlučujemo se za «čitanje u pokušaju».

Uvid u celinu ovog opusa otkriva potpunu doslednost jezičkog oblikovanja. Ali, ukazuje i na mogući smisaoni sled i međusobnu čvrstu povezanost pojedinačnih kolažnih dela, jedinstvo koje navodi na pomisao o spisu. Ili pismu. I to, pismu od velike važnosti za onog koji ga piše, a upućuje veoma važnoj osobi. Preciznije, uvaženoj. Jer, znakovni duktus implicira protokolarnu spiritualnu smirenost bez snishodljivosti, otvorenost i iskrenost bez euforije, tačnije uspešno stavljanje pod kontrolu gestualnih izliva jednog genuino vulkanskog temperamenta. Za takav postupak treba razloge tražiti u personi, kojoj se «pisac» obraća. Opšta odmerenost «pisanog» materijala, oličena ne samo u potezu, već i u svedenom, relativno ujednačenom koloritu iz domena sive game, sa blistavim upadicama bele i crvene, govori o poštovanju, uz jedva primetnu primesu ushićenja. Znakovna simbolika, kolikogod pročišćena do pune likovne jasnoće, ipak ostaje duboko hermetičnog smisla i nije od velike pomoći u otkrivanju kome je upućeno ovo pismo, sasvim očigledno votivnog karaktera. Uvereni smo da je razrešenje jedini i jedinstveni, jarko «crveni» kolaž. Da je ovaj likovni krešendo ključ.

Sve naše asocijacije vode ka apsolutu. Oličenom u darodavcu života - Suncu? Ljubavi?

**** Amenhotep IV je egipatski faraon, koji je rano spoznao sebe kao monoteistu, te se u petoj godini svoje vladavine samonazvao Ehnaton, «Sjaj Atonov», obožavajući jedinog boga – Sunce.***

Vesna Todorović, likovni kritičar

SPISAK RADOVA

1. "Buđenje" 40x31cm
2. "Isotk" 40x31cm
3. "Tama" 40x31c
4. "Radionica" 40x31cm
5. "Igra" 40x31cm
6. "Male stvari" 40x31cm
7. "Trio" 40x31cm
8. "Mudrac" 40x31cm
9. "Deo sna" 40x30cm
10. "Zagonetka" 40x31cm
11. "Odraz" 40x31cm
12. "Marioneta" 40x31cm
13. "Ulica" 40x31cm
14. "Dom" 40x31cm
15. "Nepoznato voće" 58x41cm
16. "Grad" 58x39cm
17. "Iluzija" 58x41cm
18. "Dobrodošlica" 54x39cm
19. "Zvuk kamena" 64x48cm
20. "Kiša" 49x35cm
21. "Osvajać" 64x49cm
22. "Kraljica" 59x43cm
23. "Posmatrači" 51x41cm
24. "Putovanje brodom" 55x39cm
25. "Manastir" 70x49cm

Svi radovi su nastali tokom 2011. godine u kombinovanoj tehnici kolaža, pastela i akrilika.

FOTOGRAFIJA
Una Škandro

PRELOM I DIZAJN
Marko Božidarević (Unibrand)

Beograd 2013.